

Τριπολιτσά 1821: η τουρκική παγίδα ομηρίας των προκρίτων

Οι υποψίες των Οθωμανών και η προσπάθειά τους να πνίξουν την Επανάσταση πριν καν ξεκινήσει

Στην Πελοπόννησο του Ιανουαρίου – Φεβρουαρίου 1820, επικρατεί ένας γενικός παρασκηνιακός αναβρασμός.

Γράφει ο Σπύρος Μελάς, στις 26 Οκτωβρίου 1930: «η σύσκεψη της Βοστίτσας, η κινήσεις του Παπαφλέσσα, του Αναγνωσταρά , του Χρυσοσπάθη, του Νικηταρά, των Πλαπουταίων, ένα σωρό άλλων, η καθημερινές διαδόσεις και τέλος η παρουσία του Κολοκοτρώνη στη Μάνη, έστω και ήσυχη, όπως φαινόταν, ήταν αρκετά για να τους βάλουν [του Τούρκους] στις μεγαλείτερες υποψίες»

Έτσι, όπως είδαμε, οι Τούρκοι, μην πιστεύοντας τους ισχυρισμούς του Μαυρομιχάλη, ότι το μόνο που επεδίωκε ο Κολοκοτρώνης στην Πελοπόννησο ήταν η είσπραξη παλαιών χρεών, τον κάλεσαν να παρουσιαστεί ο ίδιος στην Τριπολιτσά.

«Θέλουν να τον κρατήσουν [τον Μαυρομιχάλη] όμηρο εκεί πέρα. Προφασίζεται ότι έχει ποδάγρα. Δίνει όμως υπόσχεσι ότι θα στείλη δύο απ' τα παιδιά του, ενώ κι άλλο παιδί του τώχε στην Πόλι όμηρο».

Η πρόταση των Τούρκων στον Μαυρομιχάλη

Οι Τούρκοι «είδαν» στον Μαυρομιχάλη την πιθανή λύση στο πρόβλημα «Θεόδωρος Κολοκοτρώνης» και προσπάθησαν να τον δελεάσουν.

«Θάκαναν κι αυτοί αναφορά στο σουλτάνο να πουν ότι ο Μαυρομιχάλης είνε πιστός στο δοβλέτι και να μείνη μπέης ισόβιος της Μάνης. Του παραγγέλλουν όμως να σκοτώση τον Κολοκοτρώνη. Μεγάλο οικογενειακό συμβούλιο στου Μαυρομιχάλη.

»Αποφασίζει να στείλη τους γιουούς του, Ηλία και Αναστάση στην Τριπολιτσά. Ο δισταγμός και το συμφέρον παλεύουν ακόμα μέσα του με το χρέος. Αυτή τη στιγμή κλείνει στο να σβύση την επανάστασι»

Ο γιός του Μαυρομιχάλη, όμως, ο Ηλίας παρακούει τον πατέρα του.

«Αυτός θέλει να πολεμήση για την Ελλάδα, σαν τον μπάρμπα του τον Κυριακούλη. Ο Πετρόμπεης αποφασίζει να στείλη στο ποδάρι του τον Πανάγο Πικουλάκη, τον ανηψιό του. Και με τον ταχυδρόμο που συντρόφειψε αυτόν και τον Αναστάση παράγγειλε στην Τριπολιτσά ότι αυτός θα χτυπήση κάθε ανταρσία στην περιφέρειά του».

Επιπλέον, όπως διεμήνυσε στους Οθωμανούς, ο Πετρόμπεης θα αναλάβανε δράση και κατά του Κολοκοτρώνη.

«Τους παράγγειλε, αν δεν μπορέση να τον πιάση ζωντανό ή να τον σκοτώση, θα υποχρεώση τον Μούρτζινο να τον διώξη από τη Μάνη».

Η αντίδραση του Κολοκοτρώνη

Όταν ο Κολοκοτρώνης πληροφορήθηκε τις υποσχέσεις του Μαυρομιχάλη στους Τούρκους γέλασε.

«Ο Μούρτζινος που τον φιλοξενούσε τώρα δεν ήταν σαν το συμπέθερό του το Δουράκη που τούρριχνε αφιόνι στο κρασί και τούστηνε χωσιές.

»Ήξερε, από το άλλο μέρος, ότι αυτά που παράγγειλε ο Μαυρομιχάλης στην Τριπολιτσά, ήταν ευκολώτερο να τα λήη παρά να τα κάμη.

» “Ο Μαυρομιχάλης”, σημειώνει ο Κολοκοτρώνης στην αυτοβιογραφία του, “είχε το όνομα Μπέης, αλλ’ ο Μούρτζινος είχε τη δύναμι στη Μάνη”».

Ο φόβος του Κολοκοτρώνη δεν ήταν για την τύχη τη δική του, αλλά για την τύχη του Αγώνα για την Ελευθερία που θα ξεκινούσε σε λίγο.

«Ο Μαυρομιχάλης είχε όνομα και θέσι μεγάλη. Το παράδειγμα της υποταγής πούδινε, στέλνοντας, τα παιδιά του ομήρους στην Τριπολιτσά, μπορούσε να επηρεάση τα πνεύματα και μάλιστα μια στιγμή τόσο λεπτή όπως αυτή»

Τα δύο ρεύματα

Μετά τη συνέλευση της Βοστίτσας είχε αποκρυσταλλωθεί η ύπαρξη δύο ρευμάτων.

«Το συντηρητικό των προεστών και των δεσποτάδων, με ζεστό θιασώτη τον Χριστιανουπόλεως και το επαναστατικό μ’ακράτητο απόστολο τον Παπαφλέσσα. Οι πρώτοι ήταν αναβλητικοί και οι δεύτεροι θέλανε την επανάστασι στις εικοσιπέντε του Μάρτη, χωρίς ούτε ώρα αναβολή.

»Οι συντηρητικοί αποφάσισαν ακόμα στη Βοστίτσα ότι, αν οι Τούρκοι ανακαλύψουν με τρόπο θετικό τα όσα μαγέρευαν οι ραγιάδες και προσκαλέσουν προεστούς και δεσποτάδες να πάνε στην Τριπολιτσά, αυτοί να βρουν προφάσεις ν’ αρνηθούν.

»Κι αν δευτερώσουν την πρόσκλησι τότε να κρυφθούν κι από το μέρος του ο καθένας συνεννοηθούν τι θα κάμουν κι αν πιεσθούν πολύ να το ρίξουν στο “λεβέντικο”».

Η είδηση ότι ο γιος του Μαυρομιχάλη, Αναστάσης, εθεάθη στο χάνι του Μακρυπλαγιού, προς Τριπολιτσά, έκανε τους αναβλητικούς ακόμα πιο αναβλητικούς.

«Στέλνοντας ο Πετρόμπεης τα παιδιά του στην Τριπολιτσά, έδινε στους συντηρητικούς έμπρακτη απόδειξη, ότι αυτός δεν είχε σκοπό να σηκωθεί, ότι δεν έπρεπε να λογαριάζεται η Μάνη στον αγώνα»

Ο Χριστιανουπόλεως που είχε αναλάβει να ειδοποιήσει όσους δεν ήταν παρόντες στην Βοστίτσα, για την απόφαση να μην παρουσιαστούν στην Τριπολιτσά, δεν το έκανε.

Το κύμα της αναβλητικότητας υψώνεται απειλητικά πάνω από τις προσπάθειες για την έναρξη του Αγώνα ενώ ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης καλείται να βρεί τρόπο αντίδρασης στην καλοστημένη παγίδα των Τούρκων, που ζητούν από τους έλληνες πρόκριτους να αποδείξουν την πίστη τους στην Υψηλή Πύλη, με προσωπική παρουσία στην Τριπολιτσά.